

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

בפני כבוד השופט אייל כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאדר אבו חאלד (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד גב' דואק

ב"כ הנאשם עו"ד ברגמן

גזר דין

עניינו של גזר הדין בענישה בגין עבירות סחר סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בין היתר, נדונה השאלה האם מאסר מותנה הכולל תנאי לפיו הנאשם לא יעבור על העבירה גידול סם מסוכן, יכול ויופעל מקום בו הנאשם ביצע עבירה נוספת, שעניינה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

1. כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בהסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן (במ/1), המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעי' 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן גם: "הפקודה") ו- סחר בסמים לפי סעי' 13 ו-19א' לפקודה (15 עבירות).

על פי כתב האישום בו הודה, במועדים הרלבנטיים התגורר הנאשם בלוד וסחר בסמים מסוג הירואין וקוקאין, באמצעות טלפון סלולארי שפרטיו צוינו.

על פי האישום הראשון, ביום 30.10.19 בסמוך לשעה 16:07, הגיעה שוטרת לבית הנאשם, לאחר שתיאמה עימו טלפונית רכישת שתי מנות סם מסוג **הירואין**. באותן נסיבות מכר הנאשם לשוטרת את שתי המנות, במשקל 1.69 גרם נטו, בתמורה לתשלום סך 200 ₪.

עוד באותו יום, החזיק הנאשם בביתו ארבע מנות סם מסוכן מסוג **הירואין**, במשקל כולל של 3.81 גרם נטו; סם מסוכן מסוג **קוקאין**, במשקל 8.03 גרם נטו, וכן משקל אלקטרוני. בנוסף החזיק את הסך ששילמה השוטרת ומזומן בסך 3,630 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

על פי האישום השני, בין החודשים ספטמבר - אוקטובר 2019, ב- 5 הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים במדויק, מכר הנאשם לפולינה פלטוב סם מוכן מסוג קוקאין, תמורת 100 ₪ למנת סם. הסחר בוצע בקרבה לבית הנאשם, במקום מוסכם.

על פי האישום השלישי, בין החודשים ספטמבר – אוקטובר 2019, ב- 7 הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים במדויק, מכר הנאשם למאיה הופמקלר סם מסוכן מסוג קוקאין תמורת 100 ₪ למנת סם. הסחר בוצע בקרבה לבית הנאשם, במקום מוסכם. באופן המתואר מכר הנאשם למאיה ביום 14.10.19 חצי מנת סם תמורת 50 ₪.

על פי האישום הרביעי, ביום 17.9.19, בבית הנאשם, מכר הנאשם לעוזי רוטבס סם מסוכן מסוג קוקאין תמורת 100 ₪.

על פי האישום החמישי, ביום 4.9.19, בבית הנאשם, מכר הנאשם לדמיטרי סבורוב סם מסוכן מסוג קוקאין תמורת 100 ₪.

2. קורות ההליך

הנאשם נתון במעצר מיום 30.10.19. בהתאם להסדר הטיעון, הוריתי על קבלת תסקיר שירות המבחן, בשם לב לבקשת ההגנה כי תיבחן אפשרות שליחת הנאשם לגמילה מסמים.

בישיבת יום 21.6.20, אשר התקיימה בשל מגבלות הקורונה באופן שבו הנאשם שומע טלפונית את הדיון ממקום מעצרו, שמעתי את בקשת בא כוחו הקודם להתפטר מייצוג. מיניתי לבקשת הנאשם את הסניגוריה הציבורית לייצגו. ביום 24.6.20 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם (להלן). בישיבת יום 7.7.20 התייצב בא כוחו הנוכחי של הנאשם. נעתרתי לבקשתו לדחייה על מנת להיערך להגנת מרשו. בישיבת יום 2.8.20 נשמעו טיעונים לעונש. הנאשם הובא לדיון באמצעות שבי"ס. בשל פגרת הקיץ נדחה הדיון ליום 15.9.20 ולאחר מכן נדחה דחיה קצרה נוספת, בשל טעמים הנובעים מעבודת בית המשפט.

3. תסקיר שירות המבחן

מן התסקיר עולה כי הנאשם כבן 38, נשוי ואב לתינוקת כבת שנה, סיים 4 שנות לימוד. לנאשם 10 הרשעות קודמות. בהיותו כבן 14 נידון לראשונה למאסר בן 9 שנים, בגין רצח נער כבן גילו. בעת מאסרו התמכר לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים ולסמים מסוגים שונים. הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני, וערך מספר ניסיונות גמילה שכשלו. בשנת 2006 הופנה לשירות המבחן ואולם התקשה לשתף פעולה. לדבריו, צרך בעבר סמים, לרבות הרואין וקוקאין, אך משנת 2018 נגמל מאלה ומאז הוא צורך רק קנאביס. עוד ציין כי השתתף בעבר בטיפול בשליטה בכעסים.

בהתייחסו לעבירות, מסר הנאשם אינפורמציה מצומצמת ומגמתית. השירות התרשם כי הנאשם גיבש דפוסים עברייניים וכוחניים ובתוך כך, התפתה לרווח כלכלי קל. עוד התרשם השירות מקשיי הנאשם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

בשליטה עצמית ובמתן אמון, כמו גם מרגשות כעס ותסכול כלפי גורמי סמכות. מסגרת בית המעצר מהווה עבורו מסגרת מוכרת בעלת גבולות ברורים, בלעדיה הוא מתקשה להתמודד. לנאשם קושי להכיר בקשייו, הוא בעל נוקשות חשיבתית ומחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לביצוע עבירות במצבי מצוקה כלכלית. הנאשם ממוקד בקשייו ובהתמכרותו וגורמי אכיפת החוק אינם מהווים עבורו גורם מרתיע.

נוכח האמור התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות, וכי הנאשם אינו בעל יכולת להשתלב בטיפול גמילה מסמים. לפיכך לא בא בהמלצה טיפולית, אלא המליץ על הטלת עונש מוחשי שיחדד לו את גבולות החוק.

4. הטיעון לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום לראות את כתב האישום כולו כמסכת עובדתית אחת, אלא כמספר אירועים שונים, אשר יש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם עונש נפרד. לשיטתה, מתחם העונש מושא האישום הראשון נע בין 20 ל- 42 חודשי מאסר; מתחמי העונש מושא האישומים 2 ו-3 נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, בגין כל אחד מהם ואילו מתחמי העונש מושא האישומים 4 ו-5 נעים בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, בגין כל אישום.

לנאשם 10 ה"ק (ת/1) שעניינן ברצח, בגינו נדון למאסר בן 9 שנים, עוד בהיותו קטין, וכן עבירות מתחום הסמים והרכוש, לרבות שוד. הוא נדון למאסרים שונים לתקופה מצטברת שמעל ל- 80 חודשי מאסר ולחובתו הרשעות גם מתחום התעבורה (ת/2). הנאשם השתחרר ממאסרו האחרון ביום 20.9.18 ובחלוף תקופה קצרה שב לבצע עבירות.

לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה (ת/3 ו- ת/4) אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע את העבירות. ביום 8.9.18, עובר לגזירת דינו בהליך מושא ת/3, ציין הנאשם בשלב הטיעון לעונש, בפני המותב שגזר את דינו, כי הוא ערך שינוי באורחות חייו וכי הוא נקי מסמים. בחלוף 9 ימים מעת שהשמיע מילים אלה, ביצע את עבירת סחר הסם, מושא האישום הרביעי.

לשיטת המאשימה, המאסר המותנה מושא ת/4 בר הפעלה בעניינו של הנאשם. באותו הליך הושת על הנאשם, בין היתר, עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע, קרי: גידול סם. בענייננו הורשע הנאשם בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בנסיבות אלה יש להפעיל את המאסר המותנה, בשים לב לכך כי התכלית מושא שתי הוראות החיקוק, היא לחימה בנגע הסמים. הדבר נלמד מפסיקה אותה הציגה. בין היתר, הפנייה התובעת לפסיקה מכוחה תנאי "שלא יעבור עבירת אלימות" הופעל גם מקום בו הושמעו איומים בעת שוד וכן, באופן דומה, נקבע כי עבירת נשק באה אף היא בגדר "אלימות" לעניין זה.

עוד הפנייה המאשימה לכלל האמור בתסקיר, כמו גם לכך כי הנאשם עודנו צורך סמים ואינו מורתע מן החוק. בשים לב לפסיקה אותה הציגה, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

הגבוה של כל מתחם, ולהפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, כך שמאסרו לא יפחת מ- 5 שנות מאסר. עוד עתרה להשתת מאסר מותנה, קנס גבוה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי, וכן להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחלט בהתאם סך 3,930 ₪ וטלפון סלולארי שנתפסו בחזקתו.

ב"כ הנאשם עתר להשתת עונש שלא יעלה על 24 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו של הנאשם, וזאת לאחר הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים (ת/3). לשיטת ההגנה, יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל לכלל עבירות הסחר בסמים וכן מתחם עונש נפרד לעבירת החזקת הסמים מושא האישום הראשון. מדובר במעשים בעלי אופי והיקף דומים, שבוצעו במהלך תקופת זמן מצומצמת, כאשר סוג הסמים זהה וכך גם הרווחים שהופקו. אין עסקינן בסוחר סמים "מדופלם", אלא ב"עבריינות רחוב", שטיבה רווחים מינימאליים שלא עלו על סך 1,600 ₪, בכלל האישומים. בשים לב לפסיקה אליה הפנה, טען הסניגור כי יש לקבוע מתחם עונש כולל שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם יש למקם ברף התחתון של המתחם, בשים לב להודייתו אשר חסכה זמן שיפוטי ניכר.

באשר למאסר המותנה ת/4, עמדת ההגנה היא כי אין הוא בר הפעלה בנסיבות. אין כל הצדקה לקבוע כי התנאי שלא לגדל סם יוחל מקום בו החזיק הנאשם בסמים שלא לצריכה עצמית. מדובר ברציונאליים שונים ולא בכדי נמנעה המאשימה מלהציג פסיקה המלמדת כי על צדקת טיעונה. העבירה בה הורשע הנאשם אינה נבלעת בעבירת התנאי. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עסקינן באדם נשוי ואב לתינוקת, המעוניין לערוך שינוי באורחות חייו. יש להקל בדינו וליתן לו פתח של תקווה לעתיד.

באשר לחילוט המבוקש, עמדת ההגנה היא כי יש לחלט סך חלקי מן הסך שנתפס וכן את הפלאפון, ולא מעבר לכך. הטעם לכך הוא כי נתפס סך גבוה יותר מן הרווח מושא האישומים. בנסיבות אלה ולו לפנים משורת הדין, בשים לב למצבה הכלכלי הקשה של המשפחה ולקיומה של התינוקת, יש להיעתר לבקשה זו. מטעמים אלה ממש יש להימנע מהטלת קנס ולחילופין להשית קנס מינימלי בלבד.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והצהיר כי לראשונה בחייו הוא מבקש לנסות ולהשתקם על מנת להיות אב לבתו. עוד ביקש כי בית המשפט ימליץ לשב"ס לשלבו בהליך גמילה מסמים.

5. דין וגזירת הדין

5.1 עקרון ההלימה

הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעי'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13.

5.2 אירוע אחד או מספר אירועים

סעי' 40 יג לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, שעניינו **ריבוי עבירות**, קובע:

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.
(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת".

הלכה היא, כי תכלית הוראת חוק זו היא לקדם את האחידות בענישה ולשפר את ההלימה. תכלית זו מוגשמת ע"י אבחנה בין "אירוע אחד" ל"מספר אירועים". עבירות המקיימות את מבחן "הקשר ההדוק", במובן זה שהן בוצעו בסמיכות זמנים והן חלק מתכנית עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.14).

עצמת הקשר בין העבירות נלמדת מנסיבות כל מקרה, המהוות מבחני עזר לקביעתה. בין היתר, ניתן לבחון האם ביצוע העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוען; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של האחרת, או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצ"ב. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (שאינן רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן.

עוד על בית המשפט לבחון, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו. במקרים חריגים בהם יישום מבחן הקשר ההדוק לא יוביל למסקנה ברורה האם עסקינן באירוע אחד או בכמה אירועים, כגון כאשר עבירה אחת 'נובעת' מעבירה אחרת או 'נלווית' לה, יינתן מקום גם לשקילת שיקולים נורמטיביים ומדיניות משפטית (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל, מיום 3.9.15 והאסמכתאות שם).

כאשר אירוע אחד כולל מספר "מעשים", תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלי תיקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים. הצטברות זו מהווה את תקרת המתחם האפשרית, אך אין היא מהווה בהכרח את הרף העליון (ע"פ 8457/15 מדינת ישראל נ' ווזו, מיום 1.11.18).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

יישום מבחני הפסיקה בענייננו מביא למסקנה כי יש לראות בכל אישום אירוע נפרד.

באשר לאישום הראשון, אפשרות פיצולו לשני אירועים נפרדים- האחד סחר והאחר החזקת הסמים- סבירה ואפשרית. עם זאת, קיימת סמיכות זמנים בין החזקת הסמים לסחר בהם. קיימת זיקה ביניהם, שכן הסמים הוחזקו בכמות שאינה לצריכה עצמית לשם ביצוע הסחר. בהתאם, כנלמד גם מכלל "פועלו" של הנאשם באישומים האחרים, כסוחר סמים, מתקיים מבחן הקשר ההידוק. משכך, אראה באישום הראשון כאירוע אחד.

באשר ליתר האישומים, אמנם קיים מכנה משותף ביניהם, בדמות ביצוע עבירות סחר בקוקאין בתמורה לאותו סך כספי בכל פעם והכל במשך כחודשיים. עם זאת, בהינתן כי האישומים נבדלים ביניהם, הן בכך שענייננו של כל אישום בקונה סם אחר, והן בכך שלרוב מדובר בכמות שונה של עבירות, הרי שאין מדובר ב"אירוע אחד". תוצאה מעין זו תהא מלאכותית ומרחיקת לכת. בהינתן השונות בין הקונים ובין כמות העבירות, כמו גם מועדי ביצוען, יש לראות בכל אישום כאירוע נפרד.

פועל יוצא מן האמור הוא, כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום.

5.3 קביעת מתחמי העונש ההולמים

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הגנה על הציבור מפני נגע הסמים והפצתם, הן בפן הבריאותי והן בפן הכלכלי. עבירות הסמים בכלל והפצתם בפרט מגבירות פשע ויוצרות מעגלי עבריינות נוספים בתחום הרכוש ובתחום האלימות.

הפגיעה בערך המוגן כתוצאה מסחר בסמים קשים- הירואין וקוקאין - מצויה ברף משמעותי. כמויות העסקאות שנעשו ותדירותן הגבוהה בתוך תקופת זמן קצרה, כמו גם כמויות הסמים וסוגיהם שנתפסו בבית הנאשם כשהם מחולקים למנות, בד בבד עם משקל אלקטרוני, מלמדים ללא עוררין על כוונה לסחור בהם..

נסיבות ביצוע העבירות הן ביצוע לא פחות מ- 15 עסקאות שונות של מכירת סמים מסוג קוקאין, בעלות של 100 ₪ לכל עסקה (מלבד עסקה אחת בעלות של 50 ₪), לקונים שונים. לכל העסקאות קדם תכנון. הנאשם תיאם טלפונית אם המפגשים עם רוכשי הסמים. אלה הגיעו לביתו או למקום מפגש, בתיאום עימו. בד בבד, כמות הסם שנמכרה בעבירות מושא אישומים 2-5 אינה ידועה. בשים לב לסך הרווח מכל עסקה, הדעת נותנת כי אין מדובר בכמות גדולה של סם. בנוסף, החזיק הנאשם כאמור הן הירואין והן קוקאין, במשקל מצטבר של כ- 12 גרם ובעוד ההירואין מחולק למנות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה מלמדת ככלל על ענישה מחמירה, הכוללת מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח. מדיניות זו מגלמת את הקביעות החוזרות ונשנות בפסיקה בדבר העדפת שיקולי ההרתעה על פני שיקולי שיקומו של הנאשם:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד(עציר)

- א. ברע"פ 126/15 **חביב נ' מדינת ישראל** (13.1.15) נדחתה בקשת רשות ערעורו של נאשם שהורשע בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בשלוש הזדמנויות במשקל 0.39, 0.81 ו-2.5 גרם נטו. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר קבע מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בגין כל עבירת סחר. לאחר התחשבות משמעותית לקולה בהליך שיקום אותו עבר, נידון הנאשם ל-16 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים (סה"כ 20 חודשים), ועונשים נוספים.
- ב. ברע"פ 8408/15 **חביב נ' מדינת ישראל** (9.12.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן (כ- 6 גרם קוקאין, במצטבר) והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (כ- 15 גרם קוקאין). בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר קבע מתחם שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד מהאישומים. לנאשם עבר פלילי אך לאור הליך שיקומי שעבר המליץ שירות המבחן על הקלה בעונשו. הנאשם נידון ל- 17 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ג. ברע"פ 7681/13 **דקה נ' מדינת ישראל** (21.1.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בסמים, לאחר שמכר לסוכן משטרתי מנות הרואין במשקל מצטבר של כ- 2.8 גרם. לנאשם עבר רלוונטי ישן מאוד והוא השתתף בטיפול גמילה מסמים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר קבע מתחם שנע בין 6 ל- 12 חודשים ודן אותו ל-10 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית.
- ד. ברע"פ 2122/13 **דבש נ' מדינת ישראל** (9.5.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות סחר סם (קוקאין במשקל 2.47 גרם ו- 3.95 גרם) וכן אספקת סם (3 "שורות" קוקאין). בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר גזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מאישומי הסחר ו- 8 חודשי מאסר בפועל בגין האישום האחרון. הנאשם נידון ל- 40 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי, במצטבר.
- ה. ברע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.18) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל את ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום. הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע בהחזקת כ- 2 גרם קוקאין. ערכאת הערעור קבעה כי מתחם העונש נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר, אם כי מצאה לחרוג לקולה מטעמי שיקום באופן שבו הושת מאסר בן חודשיים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.
- ו. בעפ"ג (מח' מרכז) 33119-07-17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (26.12.17) נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בסחר בקוקאין במשקל 1.77 גרם ובסיוע לסחר בקוקאין במשקל 5 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 12 ל- 28 חודשי מאסר בפועל והשית עליו שנת מאסר.
- ז. בעפ"ג (מח' מרכז) 5501-09-17 **סמאדה נ' מדינת ישראל** (6.2.18) נדחה ערעור הנאשם (למעט באשר לקנס). הנאשם הורשע על פי הודאתו ב- 3 עבירות סחר בקוקאין, עת מכר כ- 10, כ- 23 וכ- 15 גרם. נקבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר לכל אישום והושת עונש מאסר בפועל בן 35 חודשים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

נתתי דעתי לפסקי הדין אותם הציגה ההגנה ואולם לא מצאתי כי יש בהם כדי לסייע לטיעונה. מבלי למצות אצין, כי מרביתה של הפסיקה שהוצגה ניתנה ע"י בתי משפט השלום. עניינו של רע"פ 5353/17 דגו נ' מדינת ישראל (18.9.17) בנאשם נעדר עבר פלילי שבעניינו ניתנה המלצת שיקום. בת"פ (ת"א) 39400-05-15 מדינת ישראל נ' לב (5.11.17) דובר בנאשם שלחובתו הרשעה קודמת בעבירת שבל"ר והפרעה לשוטר ואשר עבר הליך טיפולי משמעותי על פני חודשים רבים. בת"פ (רמ') 28270-11-15 מדינת ישראל נ' בוקובזה (2.4.17) דובר על נאשם צעיר אשר התנהל באורח תקין ועבר הליך שיקומי. בת"פ (רמ') 37255-05-14 מדינת ישראל נ' בנעים דובר בהחזקת סם ולא בסחר סם.

קביעת מתחמי הענישה - בשים לב לכל המתואר מעלה, מצאתי לקבוע מתחמי ענישה כלדקמן :

בגין האישום הראשון, שעניינו בעבירת הסחר (מכירה לשוטר) והחזקת סמים (הירואין וקוקאין) שלא לצריכה עצמית- מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 22 חודשי מאסר בפועל.
בגין האישום השני, שעניינו ב- 5 עסקאות מכר קוקאין- מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.
בגין האישום השלישי, שעניינו ב- 7 עסקאות מכר קוקאין- מתחם הנע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר.
בגין האישומים הרביעי והחמישי, שעניינו של כל אחד מהם בעסקת מכר אחת של קוקאין- מתחם הנע בין 3 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לכל אישום.

במאמר מוסגר אצין כי גם לו קבעתי כפי טענת ההגנה כי יש לראות את כלל עבירות הסחר כאירוע אחד, לא היה בכך כדי להשפיע על העונש הסופי, הואיל ובקביעת מתחם עונש היה מקום להתחשב במספר העבירות ולקבוע מתחם עונשי גבוה מהמתחם שנקבע לעיל לכל אירוע בנפרד (השוו: ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל, מיום 2.12.18, סע' 20 לחו"ד כב' השופט פוגלמן).

5.4 קביעת העונש המתאים

בקביעת העונש המתאים רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. **לחומרה** נתתי דעתי לכל אלה :

לחובת הנאשם עבר פלילי "עשיר", אשר החל בביצוע עבירת רצח, עוד בהיותו קטין. לחובתו 10 הרשעות קודמות בגין עבירות מתחום הסמים האלימות והרכוש, לרבות תקיפת שוטר, בריחה ממעצר, שוד מזויין ועוד. בגין אלה ריצה הנאשם כאמור מאסרים ממושכים. הנאשם ניהל ומנהל אורח חיים התמכרותי ועברייני והוא לא השכיל לנצל הזדמנויות שניתנו לו לאורך השנים, לשם עריכת שינוי בחייו.

אין חולק כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים חב הפעלה מת"פ (רמ') 21205-08-18 (מיום 8.9.19, ת/3) בגין החזקת סם (שתי מנות הירואין). במעמד גזירת עונשו באותו הליך הצהיר הנאשם בפני בית המשפט כי הוא ביצע את העבירות בשל התמכרותו לסמים וכי נכון למועד גזירת הדין הוא נקי מסמים. בחלוף 9 ימים בלבד ביצע את עבירת הסחר מושא אישום 4 ובחלוף מספר קצר של שבועות ביצע את מרביתן המכרעות של העבירות בהן הודה בהליך זה. את העבירה מושא האישום החמישי ביצע 4 ימים בטרם הצהיר את שהצהיר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

כל אלה מלמדים על העדר כנות והעדר מורא. עוד תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים, אשר הצדדים חלוקים באשר לצדקת הפעלתו, אם כי מצאתי כי הדין עם המאשימה במחלוקת זו (כמפורט להלן).

לאור האמור עסקינן במי שהסמים והסחר בהם מהווים עיסוק מרכזי בחייו ומשכך מהווה הוא סיכון לחברה.

לקולה נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. בכך חסך בזמן שיפוטי יקר. נסיבות חייו אינן פשוטות, ורבים מימיו "בילה" מאחורי סורג וברית. הנאשם נשוי ואב לתינוקת, השוהה במעצר מזה למעלה מ-10 חודשים. על אף שלא הוצגה כל ראיה לדבר, אני כי אכן מצבה הכלכלי של משפחתו אינו שפיר. מכל מקום אין ספק כי השתת מאסר בפועל תשליך לחומרה על מצב משפחתו, בכל מובן. בנוסף, הרווח הכספי כתוצאה מן העבירות בהן הורשע זניח למדי וכי ככל הנראה אין מדובר בכמויות סם גדולות.

בשקלול הנתונים אציין, כי מקלדות רבות נשברו ונהרות דיו נשפכו, עת שבו וציינו בתי המשפט לדורותיהם את החומרה המופלגת שבעבירות הסמים בכלל, הסחר בהם בפרט והצורך להילחם בנגע זה.

את הטיעון בדבר אי היותו של הנאשם בגדר סוחר סמים "מדופלם", כדברי בא כוחו, יש לבחון בספקנות רבה. מהי אותה "דיפלומה" לא ידעתי. מנגד ידענו, כי גם סוחר סמים "פשוט" יכול להסב ואכן מסב נזק רב ביותר לחברה. בהינתן כי לא חל הליך שיקום מחד ולאור הרצדיביזם מנגד, אין בנמצא טעם להקלה משמעותית בדינו של הנאשם. אני מוצא ליתן משקל מכריע לקולה, לטיעון ההגנה בדבר כמויות הסם והרווח המועט שבא בצידן בנסיבות. אין להקל ראש במכר סמים קשים ומסוכנים, למספר קונים, במספר הזדמנויות. מילים הולמות, שאין ענישה מוחשית והולמת בצידן, כמוהן כקצף על פני המים. משכך, ראוי הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית משמעותי למדי, אם כי מידתי.

בשים לב לענישה הכוללת אותה מצאתי להשית על הנאשם, כמו גם מצבה הכלכלי הנתען של משפחתו, אמנע מהשתת קנס כספי.

נוכח האמור סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש בחלקו האמצעי-גבוה של המתחם.

5.5 שאלת חלותו של המאסר המותנה ת/4

כאמור לעיל, נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (רמ') 18-03-33780 (מיום 18.6.19). מאסר מותנה זה יופעל אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מיום שחרורו, על "העבירה בה הורשע", קרי- גידול סם מסוכן.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

הצדדים חלוקים כאמור בשאלה האם תנאי שעניינו גידול סם מסוכן יכול ויופעל מקום בו הנאשם ביצע עבירה נוספת שעניינה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

בע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(3), 808, נקבע כי המבחן להפעלת התנאי אינו טכני-פורמאלי, אלא מהותי-ענייני. ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי ולבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כניסוחן בחוק. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי ניסוחה בחוק, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגות הנאשם, כפי שהורשע בעבירה הנוספת. התנאי יופעל כל אימת שהעבירות בהן הורשע הנאשם מכילות גרעין זהה לאחת מעבירות התנאי, או שעבירת התנאי נבלעת בתוך העבירה הנוספת אותה ביצע הנאשם (ראו: רע"פ 2472/15 **שורצמן נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.15). השאלה אם העבירה הנוספת באה בגדר תנאי נבחנת גם על פי הערך החברתי עליו באה העבירה להגן (ע"פ 412/84 **דוויק נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(2), 49).

באופן בלתי ממצה אציין כי בהתאם לכך, קבעה הפסיקה כי תנאי שעניינו עבירות תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה, יופעל מקום בו הורשע הנאשם בגרם חבלה חמורה (עניין **מסילתי**); כי תנאי שעניינו עבירות סמים מסוג עוון אפשר ויופעל מקום בו הורשע הנאשם בעבירת סמים מסוג פשע (ע"פ 7176/04 **תלמי נ' מדינת ישראל**, מיום 2.2.06; רע"פ **שורצמן הנ"ל**); תנאי שעניינו עבירת "חבלה ברשלנות" יופעל מקום בו הנאשם הורשע בהפקרה לאחר פגיעה (ע"פ 2352/19 **דנילוב נ' מדינת ישראל**, מיום 15.10.19); תנאי שעניינו החזקת נכס חשוד יופעל מקום בו הנאשם הורשע בעבירת שוד (ע"פ 5328/02 **עבוד נ' מדינת ישראל**, מיום 9.4.03); תנאי שעניינו "שלא יעבור כל עבירת אלימות" יופעל מקום בו העבירה הנוספת היא איומים באלימות במהלך שוד (ע"פ 6420/10 **סלסנר נ' מדינת ישראל**, מיום 23.8.11), או מקום בו העבירה הנוספת היא החזקת נשק (ת.פ. (מח' ב"ש) 54607-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בור**, מיום 20.1.20); וכי תנאי שעניינו "שלא יעבור עבירה שיש בה יסוד של אלימות והיא פשע", יופעל מקום בו העבירות הנוספות הן חבלה במזיד ברכב וניסיון גניבת רכב (רע"פ 6352/12 **סעדה נ' מדינת ישראל**, מיום 23.9.12).

ולענייננו.

עיון בעבירות מושא פקודת הסמים המסוכנים מעלה, כי זולת העבירה שעניינה החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית (סעי' 7(ג) סיפא לפקודה), יתר העבירות, מסוג פשע, נועדו לתכלית של מניעת נגע הסמים על צורותיו השונות. במובן בסיסי זה, ייצוא סם, ייבוא, אספקתו, תיווך לעסקה בו, טלטולו במעבר, החזקתו שלא לצריכה עצמית- כל אלה תצורות התנהגות שונות שעניינן בהפצת סם, לשם השגת רווח כספי. לכל אלה יסוד נפשי בסיסי משותף שעניינו מודעות העושה לביצוע האמור. לא בכדי העונש הקבוע בצידן זהה- עשרים שנות מאסר וככל שעסקין בהדחת קטין לסם- אף למעלה מכך.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

מי המגדל סם, בהכרח מחזיק בסם, בפועל או בכוח. בהינתן האמור, ככל שקיים תנאי שמהותו איסור גידול סם, והעבירה הנוספת היא החזקת סם לצריכה עצמית - קרי, עבירה מסוג עוון, לא ניתן להלום כי העבירה הנוספת מפעילה את התנאי האמור, שכן המועט אינו מכיל את המרובה. העבירה הנוספת בנסיבות מעין אלה אינה כוללת את כלל יסודותיה המהותיים של עבירת הגידול.

שונים הדברים כאשר עניינה של העבירה הנוספת בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, כבענייננו. בנסיבות אלה, הן העבירה הנ"ל והן עבירת הגידול שתיהן עבירות מסוג פשע, המצויות באותה קטגוריה ובאותו רף חומרה עקרוני. יתרה מכך, הרציונל המניעתי העומד ביסודן - זהה: מניעת הפצת נגע הסמים. המבחן המהותי מושא הלכת מסילתי והפסיקה בעקבותיה מחייבים מסקנה זו. אכן, אין זהות ביסודות העבירות כפי ניסוחן בחוק, אך קיימת זהות בין יסודות עבירת הגידול כניסוחה בחוק, ולבין היסודות המתקיימים בהתנהגות הנאשם, כפי העבירה הנוספת.

מקל וחומר נכונים הדברים בענייננו, שכן עבירת הגידול מושא המאסר המותנה ת/4, עניינה בגידול למעלה מ-460 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנאבוס, במתחם "מעבדה" שיועד לשם כך, הכולל מערכת השקיה ואווירור, כמתואר באותו אישום. ברי כי אין מדובר בגידול לשימוש עצמי בלבד והדבר אף לא נטען. יתרה מכך, העבירה הנוספת מושא ההליך שלפני, עניינה כאמור בהחזקת שני סוגים שונים של סמים קשים - הירואין וקוקאין, במשקל העולה עשרות מונים על זה המוגדר כחזקה לשימוש עצמי והוא בעל זיקה ישירה לאישומי הסחר, כמבואר למצער באישום הראשון.

זאת ועוד. סעי' 34א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קובע כי מקום בו ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע העניין לפי הפירוש המקל ביותר עם הנאשם לפי אותו דין. סעי' חוק זה חל גם על נורמות המתייחסות לשלב הענישה (דנ"פ 8086/01 אייזון נ' מדינת ישראל, מיום 3.3.05, סעי' 30 לחו"ד כב' השופט מצא) ולשם כך פסק דין כמוהו כ"דין" (ע"פ 5877/13 בדארנה גאלב נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.15).

על מנת להחיל את הכלל הפרשני מושא הוראת חוק זו, אין די בקיומן של מספר אפשרויות לשוניות, אלא נדרש להראות כי ישנן מספר אפשרויות סבירות מבחינת התאמתן לתכלית הנורמה ורק אז לבחור בפירוש המקל. לא מצאתי כי הפרשנות המוצעת ע"י ההגנה בהקשר זה סבירה, בהיותה טכנית גרידא ומנוגדת לתכלית עבירת התנאי והעבירה הנוספת גם יחד (וראו: דנ"פ 10987/07 מדינת ישראל נ' ברק כהן, פ"ד סג(1), 644).

לאור כל האמור באתי לכלל מסקנה לפיה תנאי שעניינו גידול סם מסוכן יכול ויופעל מקום בו הנאשם ביצע עבירה נוספת שעניינה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכי המאסר המותנה מושא ת/4 הוא למצער בר הפעלה בענייננו.

5.6 עונשי מאסר בפועל - הצטברות או שמא חפיפה

בפסיקה שלאחר תיקון 113 לחוק, נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, ואילו החריג הוא חפיפה ביניהם, בהתקיים נסיבות

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל, מיום 22.2.15, סעי' 8-18 לחו"ד כב' השופט מזוז; ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל, מיום 4.6.15, סעי' 8 חו"ד כב' השופט פוגלמן).

בנוסף, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה בגינה הוטל המאסר המותנה כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ע"פ 2336/16 מזראייב נ' מדינת ישראל, מיום 14.12.17).

בהינתן חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, עברו הפלילי המכביד והישנות העבירות בסמיכות זמנים למאסר המותנה מושא ת/4, לא מצאתי כל הצדקה לחפוף את המאסרים המותנים והם ירוצו במצטבר לעונש המאסר שיושת, כמו גם במצטבר האחד לאחר.

5.7 אכרזה כסוחר סמים

סעיף 36א לפקודה קובע:

"(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא-
(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.
.....

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן – יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

הוראת סעי' 31(6) לפקודה קובעת חזקה לפיה רכושו של סוחר הסמים הושג בעבירה אלא אם הלה יוכיח (במאזן הסתברויות אזרחי) כי הרכוש הושג באמצעי חוקי. בנסיבות, הנאשם לא סתר את החזקה האמורה ולא התיימר לסותרה.

לא מצאתי כל הצדקה לחלט אך את חלקו של הסך שנתפס, שממילא אינו גבוה כלל ועיקר. משכך אני מורה על חילוט מכשיר הטלפון אשר שימש את הנאשם לביצוע עסקאות הסמים וכן את סך המזומן שנתפס, בשלמותו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-11-24079 מדינת ישראל נ' אבו חאלד (עציר)

גזירת העונש

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 41 חודשים.
2. הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים מת"פ (רמ" 18-08-21205 (מיום 8.9.19).
3. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (רמ" 18-03-33780 (מיום 19.6.18).
- כלל המאסרים ירוצו במצטבר האחד לאחר באופן שבו סה"כ ירצה הנאשם 50 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 30.10.19.
4. 9 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסוג פשע.
5. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוון.
6. אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים. סך של 3,930 ש"ח ומכשיר הטלפון שנתפסו יחולטו בהתאם לטובת אוצר המדינה.
7. 6 חודשי פסילה בפועל, מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, מיום שחרורו ממאסר.
8. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים.
9. ככל שקיים בידי הנאשם רישיון נהיגה יופקד הוא בתוך 14 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי - מרכז.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"א, 22 ספטמבר 2020. בהינתן כי הנאשם נתון כעת בבידוד בשל הקורונה, בבית המעצר- גזר הדין ניתן והודע במעמד ב"כ הצדדים וכאשר הנאשם שומע את גזר הדין באמצעות היוועדות חזותית.

אייל כהן, שופט